

министръ; регентитѣ ца непълнолѣтни Князъ се избираятъ или пъкъ утвърждаватъ отъ Народни Съборъ, и тѣ немогатъ да бѫдятъ негови настойници,—при това кога той стѫпа на прѣстолътъ кълне се ге ще варди свято и ненарушимо Конституцията и законитѣ на Княжеството; годишнината на Князя е 600000 фр., и тя неможе да се уголѣми безъ съгласието на Нар. Съборъ; наследництѣ на първий избранъ Князъ немогатъ да не бѫдятъ православни. Отъ държавитѣ имоти неможе да се ползува Князъ нето роднинитѣ му.

Българската обща черковна областъ—Ексаархията—остава недокачена, и си е сѫщата, която и предъ войната; религиозната свобода за всички е пълна,—но поради религиозни убеждения никой неможе да отбѣгнува отъ испълнението на дѣйствующите и задължителни за всякого закони.

Ниединъ законъ неможе да се прогласи или премахне, докѣ се несъгласи Нар. Съборъ; данъца и държавни берии немогатъ да се нареджатъ никога безъ съгласието на Нар. Съборъ, и единствено той има право да тълкува смисъльта на законитѣ, както и дали сѫ упазени всичкитѣ въ тая Конституция показвани условия при тѣхното издаване.

Поданици на Княжеството сѫ и въ чужбина отъ български поданици роденитѣ; чужденци само съ съгласието на Нар. Съборъ могатъ да получатъ българско поданство; никой неможе да се отрече отъ поданството си, докѣ не е изслужилъ военната служба, и не е испълнилъ другитѣ си къмъ държавата дължности; равенство пълно предъ закона и липсуване на съсловия; титли за благородство, и други отличия, също и ордени (освѣнъ единъ воененъ бъл. орденъ) немогатъ да съществуватъ; всички лица и всички недвижими имущества въ Княжеството подлежатъ на полицейскитѣ и данъчнитѣ закони.

Чужди поданици могатъ да зематъ гражданска или военна служба, но само съ съгласието на Нар. Съборъ.

Правата на собствеността сѫ не приосновени.

Само Князъ и негови наследници сѫ освободени отъ всякакви даждия, държавни берии и тегоби.

Всякой български поданикъ е дълженъ да служи — споредъ касателни законъ—въ военна служба.